«Μέγας δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια μετά αυταρκείας» (Τιμόθεον Α΄, ς΄: 6).

Σήμερα, για πολλούς ανθρώπους ο πλούτος έχει γίνει σκοπός της ζωής. Αυτό αποδεικνύεται από το ότι αυτοί οι άνθρωποι προσπαθούν να αποκτήσουν μεγάλα ποσά χρημάτων, είτε δουλεύοντας πολλές ώρες, είτε κάνοντας περισσότερο κερδοφόρες τις επιχειρήσεις τους, είτε μέσω του τζόγου. Η ζωή τους περιφέρεται γύρω από το χρήμα και δεν διστάζουν για την απόκτησή του, να χρησιμοποιούν και αθέμιτα μέσα. Από την άλλη υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που δεν έχουν τι να φάνε και ζητιανεύουν στους δρόμους, κυρίως στις μεγαλουπόλεις. Επίσης υπάρχουν σε κάποιες χώρες φτωχοί λαοί και ακόμα φυλές που ζουν πρωτόγονα.

Υπάρχουν με λίγα λόγια, άνθρωποι που ζουν στη χλιδή, άνθρωποι που έχουν μια δουλειά ίσα για να συντηρούν την οικογένειά τους και άνθρωποι που δεν έχουν να φάνε και κινδυνεύουν να πεθάνουν, όπως συμβαίνει σε κάποιες χώρες κυρίως της Αφρικής. Γι' αυτό πολλοί άνθρωποι διερωτώνται: Γιατί να υπάρχει φτώχεια και να πεθαίνουν από τη πείνα μικρά αθώα παιδιά; Γιατί να γίνονται πόλεμοι και να κυριαρχεί η βία και η αδικία μεταξύ των ανθρώπων; Δεν τα βλέπει αυτά ο Θεός και γιατί δεν κάνει τίποτα για να σταματήσουν; Αρκετοί φθάνουν να αμφισβητούν την ύπαρξη του Θεού με το επιχείρημα ότι αν υπήρχε θα έπρεπε να είχε κάνει έκβαση στα παραπάνω σοβαρά προβλήματα.

Καλό είναι βέβαια να μη βιαζόμαστε να βγάλουμε γρήγορα συμπεράσματα αλλά με βάσει τα πραγματικά δεδομένα που έχουμε, τόσο από τα γενικά προβλήματα που απασχολούν σήμερα τις ανθρώπινες κοινωνίες όσο και από τα προσωπικά μας βιώματα, να ψάξουμε να βρούμε την αλήθεια. Γιατί άραγε να γίνονται πόλεμοι; Οι πόλεμοι εξυπηρετούν κάποιους σκοπούς. Οι περισσότεροι πόλεμοι έχουν γίνει για οικονομικούς λόγους, άλλοι για να κυριαρχήσει μια χώρα σε άλλη, άλλοι για απελευθέρωση μιας χώρας από άλλη και άλλοι λόγω διαφορετικών πολιτικών ή θρησκευτικών πεποιθήσεων.

Εδώ πρέπει να αναφέρουμε ότι η λέξη πόλεμος δεν έχει την μόνο την έννοια μιας γενικευμένης σύρραξης με χρήση όπλων, μεταξύ πολλών ανθρώπων αλλά έχει και την έννοια μιας ψυχικής κατάστασης μίσους και αντιπαλότητας, που επικρατεί στις διαπροσωπικές σχέσεις ακόμα και μεταξύ δύο ανθρώπων. Διαβάζουμε σχετικά στον Λόγο

του Θεού: « **Πόθεν προέρχονται πόλεμοι και μάχαι μεταξύ σας; ουχί εντεύθεν, εκ των ηδονώ ν σας, αίτινες στρατεύονται εντός των μελώ ν σας; Επιθυμείτε και δεν έχετε φονεύετε και φθονείτε, και δεν δύνασθε να επιτύχητε μάχεσθε και πολεμείτε αλλά δεν έχετε, επειδή δεν ζητείτε ζητείτε και δεν λαμβάνετε, διότι κακώ ς ζητείτε, διά να δαπανήσητε εις τας ηδονάς σας»** (Ιακώβου δ΄:1-3). Εδώ βλέπουμε ότι μια αιτία των πολέμων και συνεπώς της έλλειψης ειρήνης στη ζωή των ανθρώπων, είναι 'τα έργα της σαρκός' τα οποία είναι
'μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, □ειδωλολατρεία, φαρμακεία, έχθραι, έριδες, ζηλοτυπίαι, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι, αιρέσεις, □φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κώ μοι, και τα όμοια τούτων'
(Γαλάτας ε΄: 19-21).

Μια άλλη αιτία δημιουργίας πολεμικών καταστάσεων είναι η φιλαργυρία. Ο Λόγος του Θεού επίσης μας πληροφορεί **«Όσοι δε θέλουσι να πλουτώ σι, πίπτουσιν εις πειρασμόν και παγίδα, και εις επιθυμίας πολλάς ανοήτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουσι τους ανθρώ πους εις όλεθρον και απώ λειαν. Διότι ρίζα πάντων των κακώ ν είναι η φιλαργυρία□ την οποίαν τινές ορεγόμενοι, απεπλανήθησαν από της πίστεως, και διεπέρασαν εαυτούς με οδύνας πολλάς»** (Προς Τιμόθεον Α΄, ς΄:9-10). Αυτά τα δυο εδάφια αποκαλύπτουν τους κινδύνους που κρύβει η φιλαργυρία για όλους τους ανθρώπους και ειδικά στους χριστιανούς, μπορεί να γίνει αιτία ταλαιπωρίας και απώλειας, αν δεν αντιμετωπιστεί σωστά και έγκαιρα, όπως έγινε στην περίπτωση του Ιούδα.

Οι πρώτοι χριστιανοί είχαν τα πάντα κοινά, όπως διαβάζουμε στις Πράξεις των Αποστόλων και όλα τα μοιράζονταν όλοι μαζί σύμφωνα με την ανάγκη που είχε ο καθένας (Πράξεις, β΄: 44,45). Στις μέρες των πρώτων αποστόλων, ο Κύριος δια του προφήτη Άγαβου, είχε προειδοποιήσει ότι θα επέλθει πείνα σε όλη την οικουμένη, η οποία και συνέβη επί Κλαυδίου Καίσαρα. Τότε όλα τα αδέρφια έδωσαν ότι μπορούσε ο καθένας (Πράξεις, ια΄:28-30). Κανένας τους δεν κυνήγησε τον πλούτο και την φιλαργυρία. Όταν συνέβη, ένα ζευγάρι, ο Ανανίας και η Σαπφείρα, να κρατήσουνε ένα ποσό χρημάτων από την πώληση του αγρού τους και το υπόλοιπο να δώσουν στους αποστόλους, υποκρινόμενοι ότι ήταν το συνολικό και οι δυο δυστυχώς, πέθαναν δια χειρός Κυρίου επειδή είπαν ψέματα στον Θεό πρώτα, με την υποκρισία τους. Βέβαια τίθεται το ερώτημα: Είναι τόσο αυστηρός και τιμωρός ο Θεός; Σήμερα δεν κλέβουν οι άνθρωποι στις εκκλησίες;

Απαντώντας αναφέρουμε ότι τότε υπήρχε αγιασμός στις αναγεννημένες εκκλησίες και δεν ήθελε ο Θεός να μπει η μόλυνση μέσα σε αυτές. Όσο μεγαλύτερος αγιασμός υπάρχει σε μία εκκλησία, τόσο δυναμικότερες είναι οι επεμβάσεις του Κυρίου, είτε για ευλογία είτε για κρίση. Γι' αυτό ο απόστολος Παύλος γράφει, δια Πνεύματος Αγίου στους Κορινθίους: **'και είμεθα έτοιμοι να εκδικήσωμεν πάσαν παρακοήν, όταν γείνη πλήρης η υπακοή σας'**

(Β΄Κορινθίους ι΄:6). Αν στους ανθρώπους αρέσει να κλέβουνε και γενικά να ικανοποιούνε τις σαρκικές τους επιθυμίες, οι ίδιοι θα είναι υπόλογοι για τις πράξεις τους και δυστυχώς, αν δεν μετανοήσουν, θα χάσουν τις ψυχές τους αιώνια.

Ας μην κατηγορήσουμε τον Κύριο γιατί επιτρέπει να γίνονται πόλεμοι, να υπάρχουν κλέφτες και άδικοι άνθρωποι αλλά να δεχθούμε ότι από σεβασμό στην ελευθερία μας δεν παραβιάζει την θέλησή μας, μέχρι να ανταποκριθούμε στο κάλεσμά Του. **‘Ιδού, ίσταμαι εις την θύραν και κρούω εάν τις ακούση της φωνής μου και ανοίξη την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν και θέλω δειπνήσει μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού’** (Αποκ. γ:20). Ο Θεός τόσο αγάπησε τον κόσμο ώστε έστειλε τον μονογενή υιό Του για να μη χαθεί όποιος πιστέψει σ’ Αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια (Ιωάννης γ΄:16). Η σωτηρία αυτή έγινε με τη θυσία του Ιησού. Το αίμα του Ιησού Χριστού έχει φοβερή δύναμη, για να γιατρέψει, για να καθαρίζει τις ψυχές μας, για να αφαιρέσει «γόρδιους δεσμούς» της ψυχής μας όπως είναι η σαρκολατρεία και η φιλαργυρία.

Βέβαια μπορεί κάποιος να παρατηρήσει ότι πολλοί πόλεμοι και εγκλήματα έγιναν από λαούς «χριστιανικούς», όπως και ότι πολλοί λειτουργοί χριστιανικών εκκλησιών έδωσαν και δίνουν αρνητικά παραδείγματα ευσεβείας και αυτάρκειας. Σ’ αυτά έχουμε να πούμε ότι χριστιανός είναι αυτός που έχει δεχθεί τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό του σωτήρα, με αποτέλεσμα ο Πατέρας Θεός να του δώσει εξουσία να γίνει παιδί Θεού. Αυτό εκδηλώνεται με την αλλαγή της ζωής του πιστού της οποίας κυρίαρχο στοιχείο είναι η επιθυμία να κάνει το θέλημα του ουράνιου Πατέρα έτσι όπως αυτό το μαθαίνουμε διαβάζοντας την Καινή Διαθήκη και το εκτελούμε με την δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Έτσι μαθαίνουμε ότι δεν θέλει ο Κύριος να ανησυχήσουμε πολύ για τα πράγματα του κόσμου τούτου, δηλαδή το τι να φάμε, τι να πιούμε και τι θα φορέσουμε, αλλά μας βοηθάει να θέσουμε σωστή προτεραιότητα στις ανάγκες μας, σύμφωνα με το συμφέρον των ψυχών μας. Δηλαδή μας συμβουλεύει **«Μη μεριμνήσητε λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή τι να πίωμεν ή τι να ενδυθώ μεν; Διότι πάντα ταύτα ζητούσιν οι εθνικοί επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν πάντων τούτων. Αλλά ζητείτε πρώ τον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή. Μη μεριμνήσητε λοιπόν περί της αύριον διότι η αύριον θέλει μεριμνήσει τα εαυτής αρκετόν είναι εις την ημέραν το κακόν αυτής.»** (Ματθαίος, ς΄:31-34).

Συνεπώς αν πραγματικά ζητούμε πρώτα την βασιλεία του Θεού, ο Κύριος θα ενεργήσει ώστε να έχουμε το καθημερινό μας φαγητό, ρούχα και άλλα υλικά αγαθά, επειδή γνωρίζει το τι έχουμε ανάγκη. Αυτό που επίσης μας συστήνει ο Λόγος του Θεού και που αποτελεί το θέμα αυτού του άρθρου, είναι να εκτιμήσουμε αυτά που μας δίνει ο Κύριος, έστω και αν νομίζουμε ότι είναι λίγα έτσι ώστε να είμαστε ευάρεστοι σ’ Αυτόν και να τον λατρεύουμε με σέβας και ευλάβεια. Ο απόστολος Παύλος λέει : **«ως λυπούμενοι πάντοτε όμως χαίροντες, ως πτωχοί πολλούς όμως πλουτίζοντες, ως μηδέν έχοντες και τα πάντα**

κατέχοντες.» (Β΄ Κορινθίους. ς΄:10).**«Μέ γας δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια μετά αυταρκείας. Διότι δεν εφέραμεν ουδέν εις τον κόσμον φανερόν ότι ουδέ δυνάμεθα να εκφέρωμεν τι.Έχοντες δε διατροφάς και σκεπάσματα, ας αρκώ μεθα εις ταύτα»**
(Α΄Τιμόθεον , ς΄: 6-8).

Χαίρεται ο Θεός όταν μας βλέπει να Τον δοξάζουμε για αυτά που μας χαρίζει και κυρίως για την σωτηρία μας. Αντίθετα, λυπάται όταν γογγύζουμε σ' Αυτόν, όταν δεν μας έχει δώσει κάποια αιτήματά μας, επειδή νομίζουμε ότι δεν ασχολείται με μας. Το ότι δεν έχει απαντήσει δεν σημαίνει ότι δεν μας ακούει. Όταν δεν μου απαντάει στα αιτήματά μου, με συμφέρει να Τον δοξάζω και να Τον ευχαριστώ. Τότε με ενδυναμώνει με πίστη και ελπίδα, αισθάνομαι πιο δυνατός και στην προσευχή «σβήνουν» όλες οι αμφιβολίες μου. Βέβαια θα συνεχίσουμε να ζητάμε ταπεινά από τον Κύριο να απαντήσει στα αιτήματά μας και εφ' όσον ζητάμε κατά το θέλημά Του και δεν αποκάμουμε, θα πάρουμε απάντηση όπως πήρε η γυναίκα που πήγε στον Κύριο για να θεραπεύσει την κόρη της.

Ο Λόγος του Θεού συμβουλεύει: **«Τους δε βεβήλους και γραώ δεις μύθους παραιτού και γύμναζε σεαυτόν εις την ευσέβειαν διότι η σωματική γυμνασία είναι προς ολίγον ωφέλιμος αλλ' η ευσέβεια είναι προς πάντα ωφέλιμος, έχουσα επαγγελίαν της παρούσης ζωής και της μελλούσης»** (Α΄Τιμοθ. δ΄: 7,8)

«Και δι' αυτό δε τούτο καταβαλόντες πάσαν σπουδήν, προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις δε την αρετήν την γνώ σιν, εις δε την γνώ σιν την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν, εις δε την ευσέβειαν την φιλαδελφίαν, εις δε την φιλαδελφίαν την αγάπην. Διότι, εάν ταύτα υπάρχωσιν εις εσάς και περισσεύωσι, σας καθιστώ σιν ουχί αργούς ουδέ ακάρπους εις την επίγνωσιν του Κυρίου ημώ ν Ιησού Χριστού» (Β΄ Πέτρου α΄: 5-8)

Η σωτηρία που δίνει ο Κύριος είναι δωρεάν, αλλά πρέπει ο κάθε πιστός, μετά φόβου και τρόμου να την εργαστεί για να μη τη χάσει. Έτσι οι αρετές της ευσέβειας και αυτάρκειας που φανερώνουν το μέγεθος του πνευματικού πλούτου κάθε πιστού, απαιτούν εκ μέρους του πιστού, συνεχή προσπάθεια και αποδοχή της παιδείας του Κυρίου που **προς το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης, ύστερα όμως αποδίδει σους γυμνασθέντες με αυτή, καρπό ειρηνικό δικαιοσύνης.**
(Εβρ. ιβ΄:11) Ο Θεός ετοιμάζει αιώνιο βάρος δόξας και ευλογίας σε όλα τα παιδιά Του που τώρα υποφέρουν προσωρινή ελαφρά θλίψη. Αμήν!